

Positiones medicae de singultu.

Contributors

Mayer, Martin, active 1624-1637
Sennert, Daniel, 1572-1637
Universität Wittenberg

Publication/Creation

Wittebergae : Ex officina typographica Christiani Tham, 1624.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/cqt4j77u>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

POSITIONES MEDICÆ
De
SINGULTU,

Quas
SUB PRÆSIDIO
Viri Clarissimi, Excellentissimi ac Experientissimi,
DN. DANIELIS SENNERTI,
PHILOS. ET MEDICINÆ DOCTO-
RIS, FACULTATISq; MEDICÆ P.P.
AC SENIORIS,

*In Academiâ Wittebergenſi publico Medi-
corum Auditorio examinandas
proponit*

MARTINUS MAYR,
Weidenbacenſis Francus.

*Ad diem 3. Decemb. horis
matutinis.*

WITTEBERGÆ,

Ex officina typographica CHRISTIANI THAM,
Acad. Typogr.

ANNO M DC XXIV.

18.

Positiones Medicae

SINGULI

UN DANIELIS SENNERI

PHYSICAE MEDICINAE DOCTOR

MARTINUS MAYR

(Circled text)

LA CHANCELLERIE IMPERIALE

POSITIO PRIMA.

E'νέργειαι τῆς δυνάμεως Φυσικῆς, actiones facultatis naturalis omnes, vel ad speciei vel ad individui conservationem spectant. Ad speciei conservationem spectat generatio; ad individui conservationem nutritio & auctio. Hisce verò tribus facultatibus primis ac principibus, aliæ secundæ ac ministræ facultates, nimirum attractrix, retentrix, concoctrix & expultrix, inserviunt.

II.

At hæ facultates naturales, tam principes, quàm ministræ, ac principibus inservientes, variè læduntur, & vel abolentur, vel imminuuntur, vel depravantur, pro diversitate causarum, hisce facultatibus vim inferentium.

III.

Ad unam harum facultatum, expultricem nempe, pertinet symptoma illud, quod Græci *λυσιμὸν*, Latini Singultum, nominant.

IV.

Adfectio hæc à Galeno *πασμῶδης ἢ ἀγῆστει*, convulsiva quædam dispositio; Et lib. 1. de symptom. caus. cap. 2. *πασμῶδης*, quasi - spasmus, est; propterea, quod vera convulsio solis musculis conveniat.

V.

Et reverà, si naturam hujus symptomatis indagemus, remq; æquâ, quod ajunt, lance ponderemus,prehendemus, quòd in singultu convulsioni quid simile accidat, & singultus convulsio quædam dici possit; non quòd in musculoſo genere contingat, musculoſumq; genus subjectum hujus affectionis sit, sed quòd in causis hic motus depravatus ventriculi cum spasmo musculoſum conveniat; de quibus plura in causis.

VI.

Felix Platerus hoc malum ad depravatam respirationem refert. Verum rectius ij sentire videntur, qui symptoma hoc motum pravum contractionis ac dilatationis ventriculi esse statuunt, quò id, quod sibi molestum, excutere sudat; Licet enim in singultu trepitus quidam audiatur, & vocis organa in consensum trahantur; tamen id ex accidenti fit, concurrente nimirum facultate animali, & naturali suppetias ferente.

VII.

Definitur singultus, quòd sit motus depravatus contractionis ac dilatationis ventriculi, ab expultrice, à re noxiâ stimulata, ac ad expulsionem incitata, proveniens.

VIII.

Affectiois hujus forma in definitione posita est, motus nimirum pravus, duobus motibus contrariis, dilatatione ac constrictione, constans. Nam ut ventriculus id quod molestum excutere queat, primum se tunicasq; dilatat; postea verò, veluti collectis viribus, se constringit, corporisq; sui compressione aliquid è tunicis elidit.

IX.

De subjecto hujus affectionis variæ sunt opiniones; & quæ pars ventriculi sit sedes hujus symptomatis, disquiritur: Alii enim totum ventriculum affici, alii tantum *σώμα*, seu orificium ejus.

X.

Verum enimverò distinctione hîc opus esse reor. Nam essentiam singultus quod attinet, ejus subjectum & sedes est orificium ventriculi, ob nervos grandiores sextæ conjugationis nervorum cerebri, exquisitissimo sensu præditum; Hanc ob causam citissimè noxia percipit, & ad eorum expulsionem excitatur. Si verò causam hujus symptomatis consideramus, totus ventriculus ejus sedes est. Siquidem causa hujus affectionis, modò in ore ventriculi, modò in ipsius corpore continetur. Clariss. Dn. Præf. in prælect. Cap. de Singultu.

XI. Causa

XI.

Causa efficiens hujus symptomatis est facultas expul-
trix, à re noxiâ & molestâ irritata; Licet non inficias eamus
etiam facultatem retentricem secundariò & per accidens lædi.

XII.

Causam autem ob quam facultas motum hunc pravam
instituit, quod attinet, alii cum Hipp: 6. aph. 39. illam esse reple-
tionem & inanitionem; alii vellicationem à re acri ac molestâ fa-
ctam, statuunt; Verùm si rem rectius, ponderemus, hanc ulti-
mam causam veram, proximam ac immediatam esse deprehen-
demus.

XIII.

Nam quòd ab inanitione hoc malum suam originem non
trahat, inde patet: I. quia κλίνσις αρασμάδης fit à facultate ex-
pultrice, irritatâ à re molestâ, & non ab inanitione aut siccitate. II.
Quia vix tanta datur in corpore aliquo siccitas, ut nervi
instar chordarum contrahantur, ac corrugentur. III. Cum
nec in febribus ardentibus, nec in hecticis, in quibus maxima
est exsiccatio, tale quid fieri animadvertimus. IV. Neq; veri-
tati consentaneum esse reor, aliquem succulentissimo corporis
habitu præditum tam brevi temporis spatio epoto helleboro, vel
aliò medicamento vehementiore, in Singultum incidere. V. Quia
quod citò fit, & citò desinit, non est ex inanitione.

XIV.

Neq; etiam à repletionemalum hoc oriri potest, cum hu-
mores, etiamsi copiosius ad ventriculum fluant, hoc symptoma
non efficiunt, quatenus copiâ peccant, sed quatenus qualitate a-
liquâ acri ac ventriculo infestâ, præditi sunt, irritationem ac
vellicationem in eo excitant. II. Si motus hic pravus solùm
à materiâ copiosâ originem traheret, solùm materia morbi-
fica, & non facultas expultrix, esset causa hujus adfectio-
nis.

XV.

Proxima itaq; & immediata causa, ob quam natura hunc

motum pravum excitat, est materia, ventriculum, & præcipuè ejus orificium, exquisitissimo sensu præditum irritans ac vellicans, sive id fiat caliditate, sive frigiditate, sive acrimoniâ, sive pravâ aliquâ qualitate; nervoso generi inimicâ.

XVI.

Remota verò causa est vel interna vel externa. Externa est cibus & potus, & medicamenta caliditate aut frigiditate, vel etiam acrimoniâ, ventriculo molesta.

XVII.

Frigiditas aut μέσως mediâtè, aut ἀμέσως immediate est causa hujus affectionis; Mediâtè quando vi frigiditatis alimenti portio excrementitia quæ debet diffiliari, detinetur. Nam frigiditas corpora, & potissimum nervosa, ad diffilandum difficilia reddit. Capiv: cap: de Singultu.

XVIII.

Αμέσως autem concurrit, ut est frigiditas, cum vel sine materiâ.

XIX.

Calor quoq; μέσως mediâtè, & ἀμέσως immediate concurrit ad productionem hujus affectionis; μέσως, quando vapores à calore producuntur, qui dissolvi non possunt. Capiv: Loco citat:

XX.

Αμέσως concurrit vel cum vel sine materiâ.

XXI.

Interna causa modò est qualitas, modò materia.

XXII.

Materia iterum aut est vapor, aut minera. Minera aut est vitæ particeps, ut vermis; vel expers, ut humores.

XXIII.

Quantum ad qualitatem, quæ est spiritualis, Singultus in tetanis, animi deliquiis, altiore sopore, capitis vulneribus, oritur; In tetanis, quia qualitas spiritualis ventriculo impertitur à nervis, non vapor aut materia aliqua; In animi deliquio à corde, in sopore profundiore à cerebro. Capiv: cap: de Singultu.

XXIV. Ad

XXIV.

Ad materiam, quæ est vapor, toto genere præter naturam; Uti sunt vapores prodeuntes à vermibus, à fecibus, ut in volvulo exitiali, vapor putridus, prodiens à materiâ putrescente in sentinâ corporis contentâ; Unde mirum non est in febribus putridis ac pestilentialibus interdum fieri singultum, Vapor etiam prodiens ab ulcere ventriculi, flatus in intestinis contenti.

XXV.

Humores adfectionem hanc excitantes sunt biliosi, pituitosi, ac melancholici, putridi, corrupti ac acrimoniâ quâdam præditi; quò etiam referri possunt tumores & inflammationes viscerum in abdomine contentorum, utpote epatis & lienis, quæ aut comprimendo, aut pravyos, corruptos ac biliosos humores eò mittendo, hanc adfectionem excitant.

XXVI.

Differentiæ hujus adfectionis petuntur à formâ, subiecto & causâ efficiente. Formæ ratione Singultus est motus magis vel minus vehemens. Ratione subiecti dicendum, singultum nunc pro subiecto habere orificium ventriculi, nunc corpus ipsius.

XXVII.

Ratione causæ efficientis variæ differentiæ poni possunt. Nam causa efficiens est vel interna vel externa; Interna est vel qualitas vel materia. Materia aut est vapor aut minera; hæc aut est vitæ particeps, aut vitæ expers.

XXVIII.

Singultus fit interdum per *ἰδιοπάθειαν* causa morbigica in ipso ventriculo, ob coctiones ejus læsas generata; vel per *συμπάθειαν*, materia aliunde tramissâ.

XXIX.

Per signa causas. Medicus cognoscat necesse est, ad quæ descendemus; quæ dividuntur in *Ἀγνωστικά* seu *δηλωτικά*, demonstranda.

monstrativa , quæ præsentem constitutionem demonstrant; Et
πρὸγνωστικὰ quæ futura prænuntiant.

XXX.

Diagnostica vicissim alia sunt generalia, alia specialia. Singultus in genere seipsum manifestat, per auditus objectum; Cum enim nulla sit pars in toto ventre inferiore, quæ huiusmodi sonitum edere possit, ex ipso symptomate, seu actione læsâ, veluti signo sensibili, elicitur pars affecta; Varand: cap: de Singultu.

XXXI.

Si os ventriculi potissimum afficiatur, & sedes causæ, hanc adfectionem excitantis sit orificium ventriculi, cognoscitur ex morfu ac dolore ventriculi, angore ac lipothimiâ. Si verò sedes causæ morbificæ sit ipse ventriculus, hæc signa absunt.

XXXII.

Si est per essentiam hæc adfectio, Singultus magis est continuus, & ex specie, sapore, ructu humorum in ventriculo contentorum signa petuntur. Nam ex ructu nidoroso, sapore amaro, siti nimiâ, appetentiâ dejectâ, humores biliosos, in ventriculo contineri colligitur. Idem de aliis esto iudicium.

XXXIII.

Si verò per *συμπάθειαν* & ob læsionem aliarum partium, hæc adfectio oriatur, cognoscitur ex signis istarum adfectionum. Nam si hoc malum oriatur ab inflammatione epatis, adfunt signa inflammati epatis; utpote gravitas in dextro hypochondrio, febris ardens, decubitus molestus in latera, urina rubra.

XXXIV.

Signa, quæ causam huius adfectionis detegunt, varia sunt, pro varietate causarum internarum & externarum.

XXXV.

Causam externam patefaciet æger cum assidentibus; Nam ipse æger significabit, an cibum & potum pravis qualitatibus, aut
medica-

medicamenta aëria, ut piper, allium, aut medicamenta vehementer purgantia, assumerit.

XXXVI.

Causam internam, quæ duplex est, aut qualitas aut materia, quæ concernunt signa, varia sunt: Si qualitas, cognoscitur ex læsione aliarum partium, quæ ventriculum in consensum trahunt; ut ex animi deliquio, capitis vulneribus, & similibus.

XXXVII.

Si verò vapor sit causa singultus, adsunt signa, quæ designant aut vermes in corpore latitare, ut sunt morsus & vellicatio in abdomine, dentium stridor, tussis exigua & sicca, narium pruritus, & alia. Si verò vapor iste ortum trahat à passione iliaca, adsunt signa istius affectionis, uti sunt dolor in ventre se convolvens, murmura, ructus nihil juvantes, per inferiora nihil descendit, nausea, vomitus, non solum cibi & potus; sed & humorum & stercoreis. Si verò vapor à materiâ aliquâ putridâ ac corruptâ in sentinâ corporis contentâ, oriatur, adest febris putrida, maligna ac pestilens.

XXXVIII.

Minera, quæ est causa hujus affectionis, si sit vitæ particeps, cognoscitur iisdem in præcedenti thesi positis signis.

XXXIX.

Minera vitæ expers, ut humores, etiam suis signis cognoscitur; Ructus enim nidorosus, amarus, cum nausæa ac appetitu dejecto, siti ingenti, biliosos in ventriculo contineri humores, argumento est; Idem iudicium sit de aliis humoribus.

XL.

Culpâ vacabit Medicus, inquit venerandus ille senex, Hipp: lib. prælag. si quæ facta sunt, antequam fierent, futura esse prædixerit; Ita etiam in curatione optimè moliemur præcognoscendo futuras affectiones.

XLI.

Singultus in genere nec bonus nec malus est; Aliquis enim

tam levis est, ut Medici operam non requirat, sed vel sponte, vel spiritus retentione, vel tenui diætâ, cesset; aliquis curatu facilis, alius vix, aut planè nullam admittit curationem.

XLII.

Quidam Singultus cum signis crisis est bonus, quidam malus. Bonus est, quando signa coctionis materiæ manifesta apparent, sic enim indicat, crisin vomitione futuram: Malus verò quando fit sine signis coctionis, & nullâ factâ coctione ac elaboratione materiæ inorbificæ.

XLIII.

Formæ ratione Singultus est admodum periculosus triplicem præ se ferens vehementiam, essentiæ, dignitatis ac facultatis. Essentiæ, quando summa adest contractio ac dilatatio; dignitatis, quando sedes causæ morbificæ est os ventriculi; Facultatis, si imminet aut adest animi deliquium.

XLIV.

Actius ait, Singultum à spirituali qualitate ortum lethalem esse, ac proinde in sopore altiore, animi deliquio, & tetano præfagire, mortem non longè abesse.

XLV.

Singultus à vapore putrido aut vermibus, ut & humoribus mordacibus, curari potest; Quia vermes enecati convenientibus medicamentis deturbari, humores pravi ac corrupti evacuari possunt.

XLVI.

Singultus maximè periculosus, qui fœvetur ab inflammatione visceris alicujus, quia causa efficiens, admodum est vehemens.

XLVII.

Singultus à copioso sanguinis fluxu aut *ὑπερσάνγω* malum, Hipp: lib. 5. Aph. 4. & 5. & imprimis si senibus supra modum purgatis singultus adveniat, non est bonum; Idem Hipp: lib 7. aph. 42.

XLVIII.

A vomitu Singultus ac oculorum rubor malum, Hipp: lib. 7. aph. 3. Qui enim Singultus fit, humoribus totum nonnunquam ventriculum, sæpius verò os ipsius infestantibus, si vomitione illi expellantur, cessat Singultus. Quod si humoribus illis rejectis Singultus duret, vel cerebrum vel ventriculum non parvam pati inflammationem denuntiat.

XLIX.

Ab Ileo Singultus malum, Hipp: lib. 7. aph. 10. Est & malus Singultus ab epatis inflammatione, 5. aph. 58. & 7. aph. 17. Non verò semper ad inflammationem Singultus sequitur, sed ubi illa in maximam molem excrevit.

INDICATIONES.

L.

Tanti quidem est indicatio momenti, ut nullâ ratione quicquam boni Medicus in medicis operibus citra ipsam possit. Est namq; instrumentum, ex his, quæ aliquid agendum aut non agendum commonstrant, in his affectibus, quorum naturam & causam exactè novimus.

LI.

Quemadmodum duo sunt summa omnium genera, bonum & malum; Ita quoq; duæ primæ indicationes, Custodia & ablatio, juxta mentem Gal: illa quidem boni, hæc verò mali, quarum utraq; quid agendum, indicat.

LII.

Sui custodiam indicant naturalia omnia; sui ablationem, quæcunq; sunt præter naturam; ut morbus, causa morbi, & symptomata.

LIII.

Quod attinet formam sive symptoma, cum sit motus præter naturam, per se nihil indicat, nisi causæ rationem habeat; Sicuti una-

nimi consensu in omnibus Medicorum Scholis receptum est.

LIV.

Quò ad subjectum, sicuti in quolibet ventriculi vitio calidum ejus innatum servare; Ita quoq; in hoc affectu oportet ventriculi rationem habere; Capiv: cap. de Singultu.

LV.

Quantum ad causam efficientem, quæ cum varia, ita quoq; diversam curationem, quæ Chæurgiâ, Pharmaciâ & diætâ perficitur, requirit.

LVI.

Inter manuaria ac Chirurgica opera, quæ multiplicia, primò occurrit venæ sectio, quod remedii, genus magnam requirit diligentiam; Ideoq; quinq; veniunt consideranda. 1. quibus conveniat. 2. à quo loco. 3. quantum. 4. quando, vel quo tempore. 5. quomodo.

LVII.

Circa primum, requiritur venæ sectio, quando plethora adest, cum sanguinem non liceat mittere, nisi adsit plenitudo; ob id Avicennas in Singultu, cujus causa est inflammatio, venam secatur; Nam inflammatio est malum sanguineum.

LVIII.

Coindicans & hic observandum. Nam mittitur sanguis, si vehemens sit morbus sanguinis, florens ægrotantis ætas, & virium robur; quoniam Singultus vehementiâ calidum innatum citò dissolvitur.

LIX.

Locum ostendit varia sedis affectæ pars; Nam si à cerebri inflammatione aut vulneribus Singultus oriatur, Cephalica aperienda. In hepatis verò inflammatione Epatica aperienda.

LX.

Quantum detrahendum judicabit inflammationis vehementia, & virium robur.

LXI.

Quando morbus adhuc est in fieri: Quare statim ab initio,
ne

ne major fiat sanguinis affluxus, ad locum adfectum adhibenda venæ sectio, ut fiat humorum evacuatio.

LXII.

Quomodo, respicit sanguinis crassitiem & tenuitatem, prout ita sanguis, ita & foramen; Crassus latam, tenuis angustam requirit plagam.

LXIII.

Ad sanguinis missionem pertinet non tantum evacuatio, sed & revulsio ac derivatio, quæ distinguenda hoc modo: In quacunq; fluxione, quod fluit aut fluxurum est, revulsionem solam requirit; quod fluxit, partim evacuationem, partim derivationem.

LXIV.

Cucurbitulæ quoq; & scarificatæ & ventosæ in Singultu adhiberi possunt. Scarificatæ aut propriâ ratione adhibentur, vel gerunt vicem venæ sectionis. Propriâ ratione adhibentur, quando sanguinis vitium non est vehemens. Venæ sectionis vicem obtinent, quando vires venæ sectionem non admittunt. Ventosæ verò quas probat Avincennas, insensibiliter evacuant materiam in ventriculo contentam.

LXV.

Locus, cui adplicantur cucurbitulæ, est abdomen, & adhibentur super stomachum. Nonnulli scapulis & duodecimæ vertebræ applicant cucurbitulas, cum ventriculus alligatur dorso vertebris; Capiiv: cap. de Singultu.

LXVI.

Quando; post universalem corporis totius evacuationem.

LXVII.

Medicamenta huc spectantia triplicem habent differentiam. Alia respiciunt Singultum, quatenus est symptoma vehemens, & causæ rationem obtinet; proinde medicamentum Singultum sedans postulat. Alia respiciunt calorem nativum, ejusq; dissolutionem ac dissipationem prohibent. Alia respiciunt singulas causas.

LXVIII.

Quantum ad ipsum Singultum, si ita vehemens sit, ut causæ rationem obtineat, & curam neglectis quasi causis ad se trahat, quæ sensum ventriculi nonnihil hebetant, dolorisq; acerbiter obtundunt.

LXIX.

Incipiendum autem à lenioribus; Aëtius utitur succo Endivæ ac portulacæ, *Νεκρόδειων* nymphæa, lacte papaveris albi; vel detur syrupus rosar: viola: portul: nymph. de papav.

LXX.

Avicennas ad philonium Romanum ascendit, huic palmam attribuit, non modò ut stupefaciendi, sed & roborandi, resolvendi & expellendi vi prædito medicamento; Probantur & Trochisci de carabe, pilulæ de cynogloss: requies Nicolai. In horum tamen usu observandum, ut dosis ʒj non excedat. Post horum tamen usum, & adfectione sublatâ, calefacientibus calorem ventriculi debilitatum iterum roborabimus.

LXXI.

Per medicamenta, caloris nativi dissipationem ventriculi prohibentia non intelligimus cum Trall: apium, asarum, daucum castoreum, sed frigida ac astringentia, calorisq; nativi dissipationem inhibentia, ut rosæ cichori andiv: acetos: portulac: & similia.

LXXII.

Causas verò singulas quod attinet, considerandum, an Singultus sit Symptomaticus, & alii morbo, qui peculiarem curationem requirit, jungatur; An verò nulli alteri morbo jungatur; Si nulli alteri morbo jungatur, qui peculiarem curationem requirit, in causæ ablatione tota consistit curatio.

LXXIII.

Si à refrigeratione tantum Singultus proveniat, spiritum cohibere convenit. Spiritus enim retentus pulmones ac vicinas partes calefacit.

LXXIV.

Si verò adfectio sit vehemens, & hisce non cedat, intus & extrâ medicamenta ventriculum calefacientia usurpanda, qualia sunt aqu: menth: absinth: beton: anis: rosisma: Cinamo: Syrup: absinth: menth: beton: salu: diacido: cum aromat: Rob: junip: simpl: & compos: ut.

Recip. conserv: absinth:

beton: ana ʒ i. f.

ros: ʒ f.

speci: aromat: rosat:

diagal: ana ʒ i. f.

dianisi ʒ ij.

Cum syrup: de cortice citri

Fiat Electuarium.

LXXV.

Extra adhibenda unguenta, Emplastra, Cataplasmata, cerota, fomenta, ventriculo frigido accommodata.

LXXVI.

Si à flatibus sit Singultus, eadem calefacientia conducunt; ut vinum, in quo anisum, baccae lauri, Junip: rosmarinus, galang: carioph: macerata sunt, vina clareta, & similia.

LXXVII.

Si Singultus oriatur à potione vehementis alicujus medicamenti, quod vel acrimoniâ suâ, vel ob pravy ac corruptos humores, quos attrahit, hanc adfectionem excitat; quæ humectant ac refrigerant moderatè, humoresq; demulcent; ut aqua hordei, cum emulsione amygd: dulc: emulso sem: 4. frig: major: papav: juleb violar: succus granat: cremor pthif: juscul: pinguis, conf: borrag: bugloss: nymph: Ventrem quoq; oleo violar: amygdal: dulc: inungere utile est.

LXXVIII.

Si à pravo ac corrupto cibo ac potu malum hoc oriatur, humor ille corruptus aut per vomitum, quando æger ad illum est pro-

proclivis, aut per secessum evacuandus. Pilul: de hierâ simpl: de aloe, lota, de aloe & Mastich: stomach: assai: Imperial: de Eupat: de Rhabarb.

LXXIX.

Si verò adfectio hæc ab intemperie calidâ, conjunctâ, cum humoribus fervidis ac acribus, eâ ratione curatur, quæ intemperies calida ventriculi cum materiâ, humores nimirum, vel per vomitum, vel per alvum expelli debent, iis tamen prius assumtis, quæ humorum acrimoniam temperant; ut sunt, succus portulac: Endiv: syrup: viol: ros: acetos: borrag: buglos. portulac: cum horum aquis ac decoctis.

LXXX.

Humoribus hoc modo temperatis, lenis instituat purgatio, cum infuso Rhabar: manna, syrup: rosar: vel viola: solut.

LXXXI.

Humoribus hoc modo præparatis, ac evacuatis, intemperies ventriculi ut tollatur, necesse est tum internis tum externis. Internis, ut conserva: rosa: viola: cichor: syrup: rosa: viol: acetos: citri de agrest: & similibus.

LXXXII.

Externa sunt unguenta, Emplastra, cataplasmata & fomenta; Inunctiones parantur ex oleo rosa: viol: Nymph: citon: mucilag: sem: psyllii, ut

Recip. Olei ros:
viol:

Citon: ana ʒ f.

Mucilag: sem: psyllij aq: ros: extr: ʒ iij.

Ceræ parum,

fiat

Unguentum.

LXXXIII.

Si humor frigidus ventriculo infarctus Singultus causa sit, is calefaciendus, extenuandus & incidendus est oxymelite simplici ac

ci ac composito, scillitico, syrup: de duabus & quinq; radicibus,
de hyssop: de calament: debeton: cum eorum aquis & decoctis.

LXXXIV.

Humor hifce medicamentis præparatus, vel per vomitum evacuandus, vel per alvum excludendus, pil: mastich: de aloe, de agar:

LXXXV.

Si malum sit pertinax, ac hifce medicamentis tolli non possit, ad præparantia regrediendum, ac per vices præparantia ac evacuantia usurpanda.

LXXXVI.

Internis medicamentis adjungendus est etiam externorum medicamentorum usus; utilia ergo sunt olea, unguenta, Emplastra, Cataplasmata, ventriculum frigidum calefacientia ac roborantia, humores frigidos in eo contentos attenuantia ac incidentia; Varandæus hoc laudat:

Recip. rad: aristol: long:

ireos Florent:

— bacc Lauri

fol: rutæ

Menth: sicc: ana 3 iij.

Castor:

Myrrh: ana 3 ij.

Carioph:

Hypoc: ana 3i. incorporentur,

omnia cum melle anthos: in formam Cataplasmatidis, quod erit ventriculo admovendum.

LXXXVII.

Si materia Singultum excitans sit occulta, ac malignâ aliquâ qualitate prædita; medicamenta occultâ proprietate agentia, ac malignitati resistentia, adhibenda sunt; Qualia sunt Corallia, Margaritæ, cornu cervi, cortex citri, Lapis Bezoar, terra sigillata, bolus armenus, syrup: citri.

LXXXVIII.

Si vermes aut mordicando, aut vapores putridos subpedi-
tando, hanc adfectionem excitant, ad vermes curatio dirigen-
da.

LXXXIX.

Quando verò Singultus est Symptomaticus, & cum alio
morbo conjunctus, & primò, quando in febribus humores ca-
lidi ac acres ad ventriculum ruunt, Singultumq; excitant, con-
siderandum, an illud fiat in principio, an in augmento vel
statu.

XC.

Si in principio febris malum oriatur, judicandum malum
hoc ab excrementis in primis viis contentis originem trahere,
ac propterea leni Pharmaco, vel per vomitum, vel per alvum eji-
cienda esse.

XCI.

Si verò in statu, quo tempore signum est futurae crisis & per
vomitum, tum nihil agendum, sed negotium naturae per mitten-
dum, juxta aph: Hipp: 20. lib: 1. quae judicantur & judicata sunt
integrè nec movere neq; aliud quicquam novare, vel medicamen-
tis, vel aliis irritamentis, sed finire oportet.

XCII.

Si verò in augmento hoc accidat, considerandum; an hu-
mores acres ac calidi à jecore & venoso genere per venas mesarai-
cas in cavitatem ventriculi infundantur; an per venas, quibus
ventriculus & orificium ejus alitur, effundantur in ipsam ventri-
culi substantiam, quod hoc modo discernitur: Si in ventriculi
cavitatem hi humores influant, Singultus est rarior & levior, &
assumpto cibo vel potu, vel aliquo medicamento, Singultus ces-
sat. Si verò in ventriculi substantiam influant humores, Sin-
gultus est frequentior, & gravior, nec sedatur ingesto cibo. Cla-
riss. & Excellentiss: D. Sennertus in cap. de Singult.

XCIII.

Materia in spatium ac cavitatem ventriculi effusa tollitur vel vomitu, vel leni purgatione.

XCIV.

Quando verò materia ventriculo infarcta est, difficilis est curatio. Ut autem curetur, si corpus vel antea purgatum & a vitiosis humoribus liberatum sit, aut ob febris vehementiam purgantia propinari non possint, ad stupefacientia & sensum obtundentia accedendum, de quibus supra dictum.

XC V.

Si verò humor sit malignus, ut in febribus malignis fieri solet, ad Alexipharmaca, ac veneno resistantia accedendum, de quibus etiam supra dictum, quæ tamen pro ratione febris temperanda.

XC VI.

Si verò corpus nondum purgatum, & calor febrilis purgationem non prohibeat, ante statum purgationem instituire licet. Si verò purgationi nullus datur locus, clysteres usurpandi, & humorum acrimonia temperanda, emulsione sem: 4. frig: major: papav: aqu. hord: Endiv: portulac: facta.

XC VII.

Singultus ab inflammatione ortus, tollitur, sublata illius causa, curationeq; ad inflammationem directa? Si verò Singultus sit vehemens, & causæ rationem habeat, curationemq; ad se trahat, ad illa remedia, quæ sensum nonnihil obtundunt, ac Singultum mitigant, accedendum.

XC VIII.

Diætam quod attinet, varia illa est, pro varietate causarum, quibus victus ratio contraria esse debet. Nam si causa sit calida intemperies, sive cum materiâ, sive sine materiâ; aër & victus ratio intemperiem calidam alterans, humoresque temperans, ordinanda; de reliquis idem esto iudicium.

XCIX.

Et hæc de Singultu, quantum quidem hâc brevitatē
fieri potuit, dixisse sufficiat; Facilius enim est pluribus multa,
quàm paucis omnia com-
plecti.

F I N I S.

